

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Usserii Armachani Annales Veteris Et Novi Testamenti

Ussher, James

Lutetiæ Parisiorum, 1673

I. Dato anno Periodi Iulianæ, vel æræ Christianæ, annum congruentem epochæ Macedoniæ invenire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14425

in Junii XXIX. & Syromacedonum Panemi si-
ve mensis Afianorum *decimi* diem V. confert:
quâ ratione *nonus* à XXIV. Maii, *decimus* à Ju-
nii XXV. die inceperit.

Sub Nerone martyrium subiisse Paulum, ano-
no à Nativitate Domini LXIX. à Passione
XXXVI. scribit Euthalius, annum vulgaris æræ
Christianæ LXVII. eâ supputatione indicans.
Sequente enim anno LXVIII. qui intercalaris
fuit, ante Junii diem 29. martyrio Pauli assigna-
tum, vitam Nerone finisse certum est. Inter
25. verò Junii, à quo *decimum* mensem hoc ano-
no cepisse notatum est, & Aprilis 25. à quo, in
simili anno communi, mensis *octavus* ducebat
initium, dies numerantur 61. in *octavum* &
nonum mensem distribuendi. Si jam annum ex-
cessus Barnabæ, quo à 24. Maii *nonus* mensis
inierit, communem fuisse supposuerimus, men-
sis *octavus*, ab Aprilis 25. in simili anno inci-
piens, 29. fuisset dierum; & consequenter
nonus 32. cujusmodi numeri, utrumque à men-
sibus Solaribus Astronomicis alieni non fue-
rint, (ut in Parapegmate, quod Isagogæ suæ in
Phænomena subjecit Geminus, videre licet)
in Solaribus tamen politicis locum non habent.
Etsi enim antiqua Romanorum superstitio, à
Numæ ducta temporibus, Februario dies 28.
tribuens, non quinque jam, sed septem dies
inter menses suos Solares partiendos reliquit:
maluit tamen Cæsar septem menses 31. dierum
constituere, quàm 32. dierum numerum, qui in
mensibus usu civili receptis omni carebat exem-
plo, alicui eorum adscribere. Quod si annum,
quo à Cypriis cæsus est Barnabas, intercalarem
fuisse admiserimus (quam hypothesein ne admit-
tamus, nulla nos cogit ratio) & à Maii 24. *no-
nus*, & ab Aprilis 24. *octavus* mensis inchoabi-
tur: atque ita, & mensi *nono* 31. dierum consta-
bit numerus, & *octavo* mensi 30. quot illum re-
verâ habuisse, non 29. tantum, Aristobuli (apud
Plutarchum) evincit autoritas, qui *νεαγὰς δα-
κίον υλίου Δαβίδ*, octavi Macedonum mensis, die
tricesimo, Alexandrum Magnum decessisse tra-
didit.

Ex diebus nostris *quinque*, unus adhuc super-
est disponendus: quem & in postremo trimestri,
(ne brumalis quadrans anni aliàs æstivo fieret
productior) & in medio eiusdem mense, id est,
undecimo, collocandum judicavimus. Si enim in
postremum anni mensem dies 31. contulisset; *quarto*
quoque anno, die intercalari ad eum ac-
cedente, diebus constaret 32. quod in anno civili
hactenus inauditum fuisse diximus. *Decimum*
verò mensem 30. tantum fuisse dierum, ex hi-
storiâ captæ ab Alexandro Tyri deprehendi-
mus. Cum enim mensis illius, quo urbem haud
dubie capiendam Aristander aruspex prædixe-
rat, extremus jam adesset dies; de eventu adhuc
dubius Alexander (licet eodem urbs postea ex-
pugnata sit die) *δέλεον μὲν τὴν τριαγὼν τὴν ἡμέραν
ἐπιβῆναι, ἀλλὰ τὸν ὀκτώοντος ἀεθλοῦν non trigesi-
mum, sed vigesimum octavum mensis illum diem
numerari præcipit*: ut in Vita eius Plutarchus
narrat. Archonte autem Athenis *Aniceto* (qui
Nicerat Dionysio Halicarnassæo, *Niceratus*
Diodoro Siculo est, Olympiadis CXII. anno 1.)

mensis *Hecatombæone*, occupatam ab Alexan-
dro fuisse Tyrum, in II. de gestis illius libro
confirmat Arrianus. Erat is Cycli Metonici 6.
in quo cum 20. Julii die Kalendas *Hecatombæo-
nis*, & cum quinto consequenter Attici illius
mensis die *Loi* mensis Macedonici *decimi* diem
trigesimum, eundemque ultimum, concurrisse
invenimus. Atque hisce ducti rationibus, *quin-
que* istos dies per totum annum ita disperdivi-
mus: ut in priore semestri, binos quosque
κοισμήσεις unus exciperet 31. dierum mensis; in
posteriore verò, 31. & 30. dierum menses alter-
natim dispositi cernerentur.

CAP. VI.

*Anni totius Macedonici & Afiani dispositio
atque methodus exponitur. Cycli Solaris
& Lunaris, & Christiani Paschatis, in
eo indagandi ratio. Veterum Parapegma-
tum ad eundem accommodatio.*

Restat jam, ut anni Macedonici & Afiani
methodum universam exponamus: quam
sequentibus hisce Regulis licebit comprehen-
dere.

I.

*Dato anno Periodi Julianæ, vel æræ Christianæ,
annum congruentem epochæ Macedoniæ in-
venire.*

A dato anno Periodi Julianæ subductis 4377.
ad datum verò annum æræ Christianæ additis
336. exurget annus epochæ Macedoniæ, in cu-
jus *quarti* mensis diem *nonum* kalendæ Janua-
riæ illius anni incurrunt; sequente 24. Septem-
bris eiusdem anni die novum Macedonicum
annum inchoaturo.

Exempli gratiâ. A dato anno Periodi Julianæ
4391. subductis 4377. relinquitur Macedoniæ
epochæ annus 14. à mensis 4. die 9. kalendæ il-
lius Januariis respondens, cum 24. sequentis
Septembris die, 15. Epochæ Macedoniæ anno
post inituro. Item, ad datum annum æræ Chri-
stianæ 672. additi 336. annum Macedoniæ epo-
chæ 1008. exhibent; à mensis 4. die 9. kalendæ
illius Januariis respondentem; à 24. Septem-
bris sequentis anno Macedonico 1009. deinde
inituro.

II.

*Dato Macedonici anni mense & die, mensem
& diem Iulianum illi respondentem depre-
hendere.*

Macedoniæ epochæ anno dato per quater-
narium diviso (millenariis, si placet, centena-
riis & vicenariis, compendii causa, prætermittis)
si quid ultra integros numeros superfuert, or-
dinarium; si nihil, intercalarem esse annum
indicat, & ad finem 12. mensis diem ex qua-
drantibus confectum esse adjiciendum. Inspe-
ctâ igitur anni Macedonici & Afiani Epheme-
ride: menses & dies anni Juliani è regione po-
siti ita sunt cum eis conferendi; ut in anno in-
tercalari ex lineâ extimâ postremorum 7. men-
sium dies assumantur, non ex interiore, ut aliis
fieri par est.

Anno